

høist besynderligt, om den Mand, hvorigjennem Hans Majestæts Bestemmelser om Folketirkens Forhold skulle gaae, ikke maatte føle sig staaende nærmere ved denne Kirke, end ved noget andet religiøst Samfund i Landet. Jeg skal imidlertid lade dette Spørgsmaal ligge, og, saavidt muligt, heller ikke indlade mig paa de berørte kirkelige Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke Thinget ikke vil finde det besynderligt, at jeg er af en noget anden Mening, naaget jeg naturligtvis fremdeles skal have min Opmærksomhed særligt henvendt paa dem. I Anledning af den ærede sidste Talers Ytringer skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa een Ting, der ogsaa vil fremgaae af Forhandlingerne i det andet Thing, og det er, at det, der for mig gjør det meget vanskeligt og saa at sige umuligt at gaae ind paa de Ting, som den ærede sidste Taler i Slutningen af sit Foredrag berørte, er det store Savn af et Organ, hvorigjennem Folketirken kunde komme til orde. Det er jo egentligt dette Spørgsmaal, som ligger paa Bunden af den hele Dvæstion. Jeg forbeholder mig nærmere at udvikle den Anskuelse herom, som jeg anseer for den rette, naar først dette Spørgsmaal ligger for i et Organ, hvorigjennem den danske Folketirke kan udtale sig. Realiteten er, hvorvidt man skal finde det rigtigt, at Lovgivningsmagten for de almindelige borgerlige Forhold ogsaa skal have Myndighed til at give Love om reent kirkelige Forhold. Den Sag, som berøres ved det nærværende Lovforslag, kan ganske vist for en stor Deel siges at høre til Kirkens ydre Forhold, men den berører efter min fulde Overbeviisning ogsaa Kirkens indre Organisme, og det er denne Betænkelse ved gjennem den almindelige borgerlige Lovgivningsmagt at give Bestemmelser om kirkelige Spørgsmaal, der gjør, at jeg har maattet, og fremdeles maa stille mig paa det Standpunkt, hvorpaa jeg nu staaer. Havde den ærede sidste Taler opfordret mig til at henlede Opmærksomheden saavidt muligt paa at fremsthynde en Organisation af den danske Folketirke, skulde jeg i den Henseende have givet ham et meget imødekommende Svar, men ved Siden deraf maatte jeg da ogsaa gjøre opmærksom paa den Vanskelighed, der er forbunden med i kort Tid at faae denne

Sag bragt til et Resultat. Det vil ikke være den ærede Taler ubekendt, at der har fundet forskjellige Tilsløb Sted til at tilveiebringe en saadan Ordning af Kirkens Forfatning, men det kan heller ikke være ham ubekendt, at alle de Forsøg, der ere gjorte i denne Retning, have mødt den stærkeste Modstand netop hos den Side af den danske Folketirke, der stærkest trænger paa den Ordning, som tilsigtes navnlig ved det Forslag, som et æret Medlem har bebudet at ville bringe under Forhandling. Jeg kan altsaa ikke indlade mig paa i den almindelige borgerlige Lovgivning at medvirke til Tilveiebringelsen af Love, om hvilke man maa sige, at de berøre Kirkens indre Forhold. Jeg indrømmer, at det for en stor Deel er ydre Forhold, hvorefter her er Tale, men det er ganske sikkert, at ogsaa de indre Forhold berøres deraf, og ligeoverfor den bestemte Modstand imod den Anskuelse, at den almindelige Lovgivningsmagt bør give Love i disse Forhold, hvilken Anskuelse Thinget vil vide er meget almindelig og muligvis turde vise sig at være almindeligt herskende hos det store Fleertal af den danske Folketirkens Medlemmer, — ligeoverfor en saa forskjellig Mening, som er saa bestemt udtalt, kan jeg ikke driste mig til at gaae ind paa yderligere Endringer i den Retning, hvorefter her er Tale. Der er gjort opmærksom paa, at det Forhold, Lovforslaget omhandler, er ordnet ved kongelig Anordning; det er netop dette, der for mig er Hovedsagen, at den Ordning, hvorefter der her kan være Tale, forsaavidt Lovforslaget, som det her foreligger, faaer Lovsform, er en Ordning, der allerede er traadt i Kraft ved kongelig Anordning. Det er dette, der gjør, at jeg for mit Vedkommende ikke kan finde det urigtigt at vedtage Loven, som den er kommen fra det andet Thing.

H. Olsen: Det ærede Medlem for Hjørring Amts Ste Valgkreds (S. Pedersen) sagde før, at vi ikke hidtil havde været saa heldige at have en Kirkeminister, der vilde tiltræde et Lovforslag som det foreliggende, men den ærede Minister har allerede tildeels berigtiget dette. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at vi ganske vist have været saa heldige at have